

tule kätte wima, hästi wäljakloppima ja tulutama, ette andes nattu ke hea õlledega segama ja pu tuhha ehk soolwega pritsima. Siis tewad wähhem kahjo ja õllede pärrast, mis jure pandud, peawad lomad parrem katti närrima. Üks holakas perremees peab ikka katsuma ni palju heina järgi suiks hoida, et ta haigeks jänud hobbusid, weisid ja lambaid senni kotto wõib sõta, kui nad terweks sanud.

Werre lüpsmisest.

Saggedast juhtub, et lehmad werd lüpswad ja piim seläbbi raisko lähhäs, mis mõni kord sest tulleb, et lahjad lehmad wägga pikalt lüpsetakse ja lüpsades liig kõrwaste wennitakse, et penemad ja õrnemad werresoned nisfades sees seläbbi wiggaseks sawad ning se hädda isseärranis sellepärrast kaua turib, et igga lüpsil aial jälle ueste wennitud sawad. Misuggusi lehmi peab kolm kord päwas ettewadates ja fergelt ilma wennitamatta, wäljalüpsma.

On lehm täis rammus, siis tulleb tem-

male selle wea jures aadrit lasta, et kaela sonest paar naela werd wälja jookseb, küllab jääb siis järrele. Aadrilaskminne on selle haigusse jures, kui se mõistlikult sünnib, alati hea assi, ja aitab ennamiste ikka.

Weiste karna-tõwwest.

Sedda juhtub ni hästi wanna weistel, kui wasfikatel, et neil ennamiste sandi sögi ja puhhastamise pudusse läbbi karnad peale tullewad, keige ennam pea ümber, mis tallokohhal „sõdtreiks“ nimmetakse. Selle hädda tohherdamiseks wõetakse 4 lodi weewlit ja 4 lodi salpeetrit, tõugatakse peneks ja tehakse pole naela linnaseemne õlliga salwiks. Sedda salwi märitakse karnaste kohtade peale ja lastakse kolm päwa peal olla; siis pestakse jälle puhtaks. Peaks pärrast pesemist mõnnes kohhas weel karna nähhä olla, siis märitakse weel kord salwi peale ja pärrast on wist keif karn kadunud. Haiged lomad peawad seal jures rohkestes ja hästi sõdetud ja iggapä puhhastud, keige